UOHSX007PYR1

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R467/2014/VZ-44947/2015/322/KMr Brno 17. prosince 2015

V řízení o rozkladu ze dne 30. 12. 2014 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Česká republika – Ministerstvo vnitra**, IČO 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S691,692,693/2013/VZ-26862/2014/511/MGr ze dne 15. 12. 2014 vydanému ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem v souvislosti s uzavřením dodatku č. 5 ze dne 30. 9. 2010, dodatku č. 8 ze dne 16. 6. 2011 a dodatku č. 9 ze dne 27. 7. 2011 k prováděcí smlouvě č. 45/2008 uzavřené dne 19. 12. 2008 mezi zadavatelem a společností Fujitsu Technology Solutions s.r.o., IČO 26115310, se sídlem V Parku 2336/22, 148 00 Praha 4, a to na základě Rámcové smlouvy na poskytování licencí k produktům Microsoft ze dne 1. 12. 2008 uzavřené mezi zadavatelem a společností Fujitsu Technology Solutions s.r.o., IČO 26115310, se sídlem V Parku 2336/22, 148 00 Praha 4,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Výroky I. až III. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S691,692,693/2013/VZ-26862/2014/511/MGr ze dne 15. 12. 2014

p o t v r z u j i

a rozklad zadavatele

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Uzavření rámcové smlouvy, prováděcí smlouvy a jejích dodatků č. 5, č. 8 a č. 9

1. Dne 17. 10. 2008 uveřejnil zadavatel – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7 (dále jen „**zadavatel**“) v Informačním systému o veřejných zakázkách pod evidenčním číslem 60023690 a dne 21. 10. 2008 v Úředním věstníku Evropské unie pod evidenčním číslem 2008/S204-271509 oznámení jednacího řízení s uveřejněním za účelem zadání veřejné zakázky s názvem „Uzavření rámcové smlouvy na poskytování licencí k produktům Microsoft“ (dále jen „**veřejná zakázka**“).

2. Dne 1. 12. 2008 uzavřel zadavatel se společností Fujitsu Technology Solutions s.r.o., IČO 26115310, se sídlem V Parku 2336/22, 148 00 Praha 4 (dále jen „**vybraný uchazeč**“) rámcovou smlouvu za účelem realizace předmětu veřejné zakázky (dále jen „**rámcová smlouva**“).

3. Dne 19. 12. 2008 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem prováděcí smlouvu č. 45/2008 (dále jen „**prováděcí smlouva**“). Předmětem prováděcí smlouvy byl požadavek zadavatele na poskytnutí licencí a služeb v souladu s podmínkami prováděcí smlouvy a rámcové smlouvy, přičemž vymezení licencí a služeb bylo uvedeno v příloze prováděcí smlouvy.

4. Zadavatel s vybraným uchazečem postupně uzavřeli k prováděcí smlouvě dodatek č. 5 ze dne 30. 9. 2010 (dále jen „**dodatek č. 5**“), dodatek č. 8 ze dne 16. 6. 2011 (dále jen „**dodatek č. 8**“) a dodatek č. 9 ze dne 27. 7. 2011 (dále jen „**dodatek č. 9**“), jejichž předmětem bylo rozšíření předmětu plnění prováděcí smlouvy, resp. *„rozšíření dosavadní Přílohy Prováděcí smlouvy“*.

II. Správní řízení vedená Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 16. 7. 2013 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), který je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)[1], příslušný k dohledu nad dodržováním zákona, podnět k přezkoumání postupu (dále jen „**podnět**“) zadavatele při uzavírání výše uvedených dodatků. Na základě

[1] *Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li dále uvedeno jinak.*

podnětu si Úřad vyžádal od zadavatele dokumentaci pořízenou v souvislosti s uzavřením dodatku č. 5, dodatku č. 8 a dodatku č. 9, a to včetně prováděcí smlouvy a rámcové smlouvy. Po přezkoumání předmětných podkladů získal Úřad pochybnost o tom, zda je možné podřadit předměty plnění dodatku č. 5, dodatku č. 8 a dodatku č. 9 pod předmět plnění rámcové smlouvy, a zda tedy zadavatel postupoval při uzavírání předmětných dodatků v souladu s § 21 zákona, když předmět plnění těchto dodatků zadal v režimu rámcové smlouvy, a nikoli v některém ze zadávacích řízení podle § 21 odst. 1 zákona.

6. Dne 12. 11. 2013 doručil Úřad zadavateli oznámení o zahájení třech správních řízení ze dne 11. 11. 2013. Tímto dnem byla zahájena správní řízení z moci úřední ve věci podezření ze spáchání správních deliktů při uzavírání dodatku č. 5, dodatku č. 8, dodatku č. 9 vedená pod sp. zn. ÚOHS-S691/2013/VZ, ÚOHS-S692/2013/VZ a ÚOHS-S693/2013/VZ. Tato oznámení o zahájení správních řízení doplnil Úřad dne 17. 4. 2014 přípisem č. j. ÚOHS-S691,692,693/2013/VZ-8158/2014/511/MGr, jelikož Úřad zjistil zjevnou nesprávnost spočívající v uvedení chybného data uzavření rámcové smlouvy v oznámeních o zahájení správních řízení.

7. Dne 13. 11. 2013 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S691,692,693/2013/VZ-21918/2013/511/MGr, kterým spojil správní řízení vedená pod sp. zn. ÚOHS-S691/2013/VZ, ÚOHS-S692/2013/VZ a ÚOHS-S693/2013/VZ, jelikož se týkala dodatků k téže prováděcí smlouvě.

8. Úřad v průběhu správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S691,692,693/2013/VZ dospěl k dílčímu závěru, že rozhodnutí Úřadu závisí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí. Úřad proto usnesením č. j. ÚOHS-S691/2013/VZ-25024/2013/511/MGr ze dne 20. 12. 2013 ustanovil znalce Ing. Toniho Kolucha, PhD., IČO 71731342, Herbenova 887/13, 400 01 Ústí nad Labem (dále jen „**znalec**“) k vypracování písemného znaleckého posudku ve věci odborného posouzení poskytnutých podkladů a následného zodpovězení dotazů Úřadu. Dne 12. 3. 2014 obdržel Úřad vypracovaný znalecký posudek č. 78-01/13 ze dne 7. 3. 2014 (dále jen „**znalecký posudek**“).

9. Dne 17. 4. 2014 požádal Úřad znalce přípisem č. j. ÚOHS-S691,692,693/2013/VZ-8162/2014/511/MGr o vysvětlení znaleckého posudku. Dne 6. 5. 2014 Úřad od znalce obdržel vysvětlení znaleckého posudku (dále jen „**vysvětlení znaleckého posudku**“).

III. Napadené rozhodnutí

10. Dne 15. 12. 2014 vydal Úřad ve věci rozhodnutí č. j. ÚOHS-S691,692,693/2013/VZ-26862/2014/511/MGr (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).

11. Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 21 zákona, když veřejnou zakázku na poskytování služeb obsažených v dodatku č. 5 nezadal v některém ze zadávacích řízení podle § 21 odst. 1 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dne 30. 9. 2010 došlo k uzavření smlouvy – dodatku č. 5.

12. Ve výroku II. Úřad rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 21 zákona, když veřejnou zakázku na poskytování služeb obsažených v dodatku č. 9 nezadal v některém ze zadávacích řízení

podle § 21 odst. 1 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dne 27. 7. 2011 došlo k uzavření smlouvy – dodatku č. 9.

13. Výroky I. a II. napadeného rozhodnutí Úřad odůvodnil tím, že jakékoli plnění poskytované na základě rámcové smlouvy mělo být vztaženo k produktům Microsoft. Pokud chtěl zadavatel poptávat jiné dodávky či služby, měl tak učinit v samostatných zadávacích řízeních, nikoli na základě rámcové smlouvy. Plnění nepředpokládaná rámcovou smlouvou jsou totiž samostatnou veřejnou zakázkou, a jako taková měla být zadána v některém z druhů zadávacích řízení podle zákona. Postupem zadavatele, kdy na základě rámcové smlouvy poptával jiná plnění, než která byla rámcovou smlouvou předpokládána, ovlivnil hospodářskou soutěž mezi dodavateli. Docílil totiž toho, že o rámcovou smlouvou nepředpokládaná plnění mezi potenciálními dodavateli žádná soutěž neproběhla.

14. Výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se zadavateli za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. a II. napadeného rozhodnutí podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona ukládá pokuta ve výši 500 000 Kč splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

15. Při ukládání pokuty za předmětné správní delikty zadavateli Úřad přihlédl k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Úřad při určování výměry pokuty rovněž respektoval absorpční zásadu, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů.

16. Výrokem IV. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se správní řízení v části vedené ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem při uzavření dodatku č. 8 podle § 117a písm. d) zákona zastavuje, neboť v průběhu správního řízení nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce.

17. Výrok IV. napadeného rozhodnutí Úřad odůvodnil tím, že vzhledem k tomu, že předmět plnění dodatku č. 8 lze subsumovat pod předmět plnění rámcové smlouvy, nedopustil se zadavatele při uzavírání dodatku č. 8 správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona.

IV. Rozklad zadavatele

18. Dne 30. 12. 2014 doručil zadavatel Úřadu rozklad z téhož dne proti výrokům I. až III. napadeného rozhodnutí. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 16. 12. 2014. Rozklad byl podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

19. Zadavatel v úvodu rozkladu namítá, že nesouhlasí se závěry Úřadu uvedenými ve výrocích I. až III. napadeného rozhodnutí s tím, že řízení jemu předcházející trpí zásadními procesními vadami, které napadené rozhodnutí činí nesprávným a nepřezkoumatelným.

20. Zadavatel v prvé části rozkladu namítá bezvadnost předmětných smluvních závazků, mj. podle dodatku č. 5 a dodatku č. 9. V druhé části rozkladu se zadavatel zaměřuje na pochybení v užití znaleckého posudku.

21. Zadavatel v prvé části rozkladu namítá, že na základě dodatků k prováděcí smlouvě nedošlo k rozšíření předmětu plnění poptávaného od vybraného uchazeče o plnění, které nebylo

předmětem zadávacího řízení na veřejnou zakázku ukončeného uzavřením rámcové smlouvy. Zadavatel uvádí, že měl-li zadavatel oprávnění přistoupit k rámcové smlouvě v celém rozsahu licencí a služeb stanoveném rámcovou smlouvou, je bez významu, stalo-li se tak již v prováděcí smlouvě či až v jejích dodatcích.

22. Zadavatel dále v prvé části rozkladu namítá, že uzavření dodatků k prováděcí smlouvě nemohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť předmětem dodatků k prováděcí smlouvě bylo plnění *zasmluvněné* již v rámcové smlouvě. Podle zadavatele je tvrzení Úřadu, že dodávky a služby nezapadají do rámce rámcové smlouvy a prováděcí smlouvy nesprávné a nepodložené.

23. V druhé části rozkladu zadavatel namítá, že znalecký posudek je pro správní řízení nepoužitelný, z důvodu zásadních pochybení znalce. Podle zadavatele znalec nerespektoval zadání ze strany Úřadu a rovněž se dopustil pochybení v odborném hodnocení předmětného problému.

24. Zadavatel spatřuje formální pochybení znalce v následujícím. Podle zadavatele nerespektoval znalec zadání Úřadu, co se týče formulovaných otázek, ty se totiž vztahovaly k rámcové smlouvě na poskytování licencí k produktům Microsoft ze dne 1. 8. 2008, znalec však všechny své odpovědi směřoval k rámcové smlouvě ze dne 1. 12. 2008. Podle zadavatele není zřejmé, z kterého dokumentu znalec vycházel, když zmiňuje dodatek č. 2 k rámcové smlouvě ze dne 1. 8. 2008, který měl být uzavřen dne 9. 2. 2008. Zadavatel k tomu uvádí, že žádný takový dodatek neexistuje, dodatek č. 2 k rámcové smlouvě totiž pochází z roku 2011, konkrétně z 8. 2. 2011[2]. Podle zadavatele znalec nepochopil smluvní strukturu, jelikož ve znaleckém posudku odkazuje na smluvní vztah mezi zadavatelem, vybraným uchazečem a Českou republikou – Ministerstvem práce a sociálních věcí, IČO 00551023, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 1 (dále jen „**MPSV**“), hovoří o dohodě o centrálním zadávaní uzavřené mezi zadavatelem a MPSV a zmiňuje prováděcí smlouvu č. 85/2011 uzavřenou mezi zadavatelem, MPSV a vybraným uchazečem. S posledně zmíněným pochybením znalce se Úřad podle zadavatele nevypořádal.

25. V důsledku výše uvedeného je podle zadavatele znalecký posudek zmatečný, nelze jej ve správním řízení použít a rozhodnutí na něm postavené by bylo nepřezkoumatelné.

26. K odborným pochybením znalce zadavatel v druhé části rozkladu namítá následující. Podle zadavatele se znalec pokouší najít definici doplňkových služeb, což je ale s ohledem na zadavatelem stanovenou kategorii doplňkových služeb nesprávné a nepřípustné, jelikož se znalec pokouší dát této kategorii jiný obsah nebo ji modifikovat. Podle zadavatele znalec opomněl vztáhnout hodnocení jednotlivých služeb poskytovaných na základě dodatků č. 5 a č. 9 k veřejné zakázce, resp. k rámcové smlouvě, jelikož vyložený obsah služeb vztahuje ke své vlastní představě o tom, jak by měly být doplňkové služby definovány.

27. Podle zadavatele není zřejmé, jak znalec dospěl k závěru, že 5. kategorie služeb *„by neměla samostatně existovat“*. K tomu zadavatel uvádí, že nebylo úkolem znalce přezkoumávat nebo hodnotit, zda zadavatel mohl stanovit vlastní 5. kategorii služeb. Dále není podle zadavatele

[2] *Zadavatel chtěl patrně uvést 9. 2. 2011 na místo 8. 2. 2011. Dodatek č. 2 k rámcové smlouvě byl totiž uzavřen dne 9. 2. 2011. Touto zřejmou nesprávností se Úřad zabýval v již bodě 140. odůvodnění napadeného rozhodnutí, jelikož zadavatel chybné datum uzavření dodatku č. 2 k rámcové smlouvě uvedl i ve svých vyjádřeních ze dní 10. 4. 2014 a 19. 9. 2014.*

znalec obeznámen se smluvní strukturou prováděcí smlouvy. Součástí plnění totiž nebyly služby Microsoft, ale pouze produkty Microsoft a služby vybraného uchazeče s těmito produkty spojené. Přesto znalec uvedl, že předmětem rámcové smlouvy bylo mimo jiné poskytnutí *„služeb společnosti Microsoft (poskytovány dodavatelem* [vybraným uchazečem; pozn. předsedy Úřadu]*)“*. Z toho zadavatel vyvozuje, že podle znalce jsou služby poskytované na základě prováděcí smlouvy službami společnosti Microsoft a vybraný uchazeč je pouze zprostředkuje. Dále podle zadavatele není zřejmé, jakým způsobem znalec dospěl k závěru, že by samostatná veřejná zakázka mimo rámec prováděcí smlouvy skončila menší cenou, když na straně 23 – 24 znaleckého posudku uvedl: *„Tento audit (pokud měl být vůbec proveden) měl být řešen samostatným projektem mimo Rámcovou smlouvu, kde navíc výsledná cena by byla razantně menší.“* Podle zadavatele nebylo úkolem znalce posuzovat cenu jednotlivých plnění. Dále si podle zadavatele znalec vytvořil novou kategorii „rámcové služby“ a v rámci 4. položené otázky vyslovuje zcela irelevantní názory jdoucí mimo profesní etiku znalce.

28. Zadavatel v závěru rozkladu uvádí, že závěry Úřadu v napadeném rozhodnutí, které se snaží vypořádat s argumentací k formálním a odborným pochybením znalce, nemohou obstát, jelikož nejsou podloženy relevantními argumenty a pouze se snaží obhájit již vypracovaný znalecký posudek.

Závěr rozkladu

29. Zadavatel v rozkladu navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

V. Řízení o rozkladu

30. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Rozsah přezkumu

31. Podle § 82 odst. 3 správního řádu pokud odvolání směřuje jen proti některému výroku rozhodnutí nebo proti vedlejšímu ustanovení výroku, které netvoří nedílný celek s ostatními, a pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků, nabývá zbytek výrokové části právní moci, umožňuje-li to povaha věci.

32. Zadavatel napadl rozkladem výroky I., II. a III. napadeného rozhodnutí. Výrok IV. napadeného rozhodnutí zadavatel rozkladem nenapadl.

33. Výrokem IV. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se správní řízení v části vedené ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem při uzavření dodatku č. 8 zastavuje, neboť v průběhu správního řízení nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce.

34. Rozhodnutí Úřadu o zastavení správního řízení v části vedené ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem při uzavření dodatku č. 8 není neoddělitelné od rozhodnutí Úřadu o spáchání správních deliktů zadavatelem při uzavření dodatku č. 5 a č. 9, ani od rozhodnutí Úřadu o uložení pokuty zadavateli za spáchání správních deliktů. Výrok IV. napadeného rozhodnutí proto považuji za výrok, který netvoří s výroky I., II., a III.

napadeného rozhodnutí nedílný celek. „Věc“ v níž byl vydán je totiž věcí zcela odlišnou od „věcí“ ostatních výroků napadeného rozhodnutí a nemá ani žádný jiný vztah k ukládané pokutě.

35. Protože rozklad zadavatele směřoval jen proti výrokům I., II. a III. napadeného rozhodnutí, které netvoří nedílný celek s výrokem IV. napadeného rozhodnutí a protože tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků, nabyl podle § 82 odst. 3 správního řádu výrok IV. napadeného rozhodnutí právní moci. Napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 16. 12. 2014. Výrok IV. napadeného rozhodnutí tak nabyl právní moci dne 31. 12. 2014.

Stanovisko předsedy Úřadu

36. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad výroků I., II. a III. napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost výroků I., II. a III. napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.

37. V rámci přezkumu zákonnosti podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem neshledal rozpor výroků I. až III. napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy.

38. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když výrokem I. napadeného rozhodnutí rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 21 zákona, když veřejnou zakázku na poskytování služeb obsažených v dodatku č. 5 nezadal v některém z v úvahu přicházejících druhů zadávacích řízení uvedených v § 21 odst. 1 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dne 30. 9. 2010 došlo k uzavření smlouvy – dodatku č. 5.

39. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když výrokem II. napadeného rozhodnutí rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 21 zákona, když veřejnou zakázku na poskytování služeb obsažených v dodatku č. 9 nezadal v některém z v úvahu přicházejících druhů zadávacích řízení uvedených v § 21 odst. 1 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a dne 27. 7. 2011 došlo k uzavření smlouvy – dodatku č. 9.

40. Úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, když výrokem III. napadeného rozhodnutí za spáchání správních deliktů uvedených ve výroku I. a II. napadeného rozhodnutí uložil zadavateli podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 500 000 Kč.

41. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou podrobně rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení výroků I., II. a III. napadeného rozhodnutí.

VI. K námitkám rozkladu

K námitkám proti výrokům I. a II. napadeného rozhodnutí

42. K námitkám zadavatele proti užití znaleckého posudku, uvedeným v druhé části rozkladu, uvádím, že tyto námitky vznesl zadavatel v průběhu správního řízení před Úřadem již ve svém vyjádření ze dne 10. 4. 2014 a zopakoval je rovněž ve vyjádření ze dne

19. 9. 2014. Úřad se tak zadavatelem namítanými nedostatky znaleckého posudku zabýval již v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí, kdy např. přípisem ze dne 17. 4. 2014 č. j. ÚOHS-S691,692,693/2013/VZ-8162/2014/511/MGr, v reakci právě na vyjádření zadavatele ze dne 10. 4. 2014, požádal znalce o vysvětlení znaleckého posudku. V části *K posouzení znaleckého posudku a argumentům zadavatele ohledně znaleckého posudku* odůvodnění napadeného rozhodnutí se Úřad vypořádal s argumenty zadavatele proti znaleckému posudku. V rozkladu zadavatel neuvedl žádné nové námitky proti znaleckému posudku, které by již nebyly uvedeny v jako vyjádřeních ze dnů 10. 4. 2014 a 19. 9. 2014.

43. K námitkám zadavatele o formálních pochybeních znalce, tj. k námitkám že znalec nerespektoval zadání Úřadu, co se týče formulovaných otázek; že není zřejmé, z kterého dokumentu znalec vycházel, když zmiňuje dodatek č. 2 k rámcové smlouvě, který měl být uzavřen dne 9. 2. 2008; že znalec nepochopil smluvní strukturu, uvádím, že se s nimi Úřad vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to v bodech 139., 140. a 141. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Proti příslušným závěrům Úřadu v těchto bodech odůvodnění napadeného rozhodnutí zadavatel v rozkladu ničeho nenamítal.

44. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb. o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o znalcích a tlumočnících**“) jsou znalci povinni vykonávat znaleckou činnost řádně, ve stanovené lhůtě, oboru (jazyce) a odvětví, pro které byli jmenováni.

45. Podle § 13 odst. 1 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**prováděcí vyhláška**“), příslušný orgán, který v řízení ustanovil znalce, vymezí ve svém opatření jeho úkol, podle okolností případu též formou otázek tak, aby se znalec zabýval jen takovými skutečnostmi, k jejichž posouzení je třeba jeho odborných znalostí.

46. Řádný výkon znalecké činnosti je obecný termín, který v zákoně o znalcích a tlumočnicích není dále vymezen, ale z dalších ustanovení zákona a zejména z prováděcí vyhlášky lze tuto povinnost charakterizovat jako povinnost provedení znaleckého úkonu při dodržení stanovených náležitostí znaleckého posudku. Tato povinnost v sobě zahrnuje i řádný způsob zpracování zadaného znaleckého posudku.

47. Nejvyšší soud České republiky v rozsudku sp. zn. 21 Cdo 2939/2013 ze dne 19. 8. 2014 k hodnocení znaleckého posudku uvedl, že *„odborné závěry v něm obsažené* [ve znaleckém posudku; pozn. předsedy Úřadu] *nepodléhají hodnocení soudem. Soud hodnotí přesvědčivost posudku co do jeho úplnosti ve vztahu k zadání, logické odůvodnění jeho závěrů a soulad s ostatními provedenými důkazy. Hodnocení důkazu znaleckým posudkem tedy spočívá v posouzení, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení. Z uvedeného vyplývá, že soud při hodnocení důkazu znaleckým posudkem nemůže přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů znalce. Soud - jak vyplývá u výše uvedeného - při hodnocení důkazu znaleckým posudkem zkoumá, zda provedený úkon byl učiněn řádně, tj. zda znalec dodržel soudem uložené zadání (zda odpověděl na otázky, resp. na zadání soudu k předmětu*

znaleckého úkonu s určitě a srozumitelně vyloženým závěrem, který má oporu v podkladových materiálech, netrpí rozpory atd.). Zjistí-li soud, že znalec zcela nesplnil úkol, který mu soud vymezil v usnesení o ustanovení znalcem, případně, nesplnil-li jej vůbec, nebo nedostatečným způsobem, nebo má-li pochybnosti o věcné správnosti znaleckého posudku, nemůže jej nahradit vlastním názorem, nýbrž musí znalci uložit, aby podal vysvětlení, posudek doplnil nebo jinak odstranil jeho nedostatky, popřípadě, aby vypracoval nový posudek. Dospěje-li soud k závěru o negativním výsledku tohoto vysvětlení, vyžádá ve smyslu ustanovení § 127 odst. 2 OSŘ tzv. revizní znalecký posudek (srov. též například zprávu Nejvyššího soudu ČSR ze dne 23. 12. 1980 sp. zn. Cpj 161/79, uveřejněnou pod č. 1 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 1981, rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 4. 2002 sp. zn. 25 Cdo 583/2001, rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 2. 7. 2009 sp. zn. 30 Cdo 3450/2007 nebo rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. 1. 2014, sp. zn. 26 Cdo 3928/2013).“

48. Přestože byl citovaný rozsudek vydán v rámci civilního soudnictví, je po věcné stránce přiléhavý i na výklad při hodnocení znaleckého posudku správními orgány. Zákon o znalcích a tlumočnících totiž reguluje znaleckou a tlumočnickou činnost, která slouží jako další podklad pro činnost orgánů veřejné moci nebo právního jednání dalších osob. Správní úřady jsou přitom vedle soudů rovněž orgány veřejné moci.

49. Úřad při hodnocení důkazu znaleckým posudkem, zejména v bodě 137. až 144. odůvodnění napadeného rozhodnutí, posuzoval, zda jsou závěry znaleckého posudku náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda jeho odůvodnění odpovídá pravidlům logického myšlení. Přitom bral Úřad v potaz vysvětlení znaleckého posudku, o které byl znalec Úřadem požádán, protože nelze připustit, aby Úřad nahrazoval znalecké úvahy vlastním názorem. Úřad přitom dospěl k závěru, že znalec odpověděl na otázky Úřadu určitě a srozumitelně, závěry znalce mají oporu v podkladových materiálech a znalecký posudek netrpí rozpory. Znalec tak provedl úkon, k němuž byl Úřadem ustanoven, v souladu s § 8 odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících řádně.

50. Při přezkumu hodnocení znaleckého posudku Úřadem jsem dospěl k závěru, že Úřad postupoval s ohledem na pravidla hodnocení důkazu znaleckým posudkem, vyložená např. v citovaném rozsudku Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 2939/2013 ze dne 19. 8. 2014, správně. Správnost závěrů Úřadu uvedených v bodech 139., 140. a 141. odůvodnění napadeného rozhodnutí jsem nepřezkoumával, neboť proti nim zadavatel nevznesl žádné věcné námitky.

51. Námitky zadavatele o formálních pochybeních znalce proto s ohledem na výše uvedené považuji za nedůvodné. Rovněž námitku zadavatele, že se Úřad nevypořádal s námitkou ohledně nepochopení smluvní struktury znalcem, považuji s ohledem na její vypořádání v bodě 141. odůvodnění napadeného rozhodnutí za nedůvodnou.

52. Vzhledem k tomu, že jsem neshledal, že by se znalec dopustil takových pochybení, která by měla vliv na řádné zpracování znaleckého posudku, nemůže obstát ani námitka zadavatele, která z jistých formálních pochybení znalce vyvozuje zmatečnost znaleckého

posudku, nemožnost jeho použití ve správním řízení a nepřezkoumatelnost rozhodnutí na něm postaveného.

53. K námitkám zadavatele o odborných pochybeních, shrnutých v bodě 27. odůvodnění tohoto rozhodnutí, tj. k námitkám, že není zřejmé, jak znalec dospěl k závěru, že 5. kategorie služeb *„by neměla samostatně existovat“;* že znalec není obeznámen se smluvní strukturou prováděcí smlouvy; že není zřejmé, jakým způsobem znalec dospěl k závěru, že by samostatná veřejná zakázka mimo rámec prováděcí smlouvy skončila menší cenou; že si znalec vytvořil novou kategorii „rámcové služby“ a v rámci 4. položené otázky vyslovuje zcela irelevantní názory jdoucí mimo profesní etiku znalce, uvádím, že se s nimi Úřad vypořádal již v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to v bodech 143. a 144. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Způsob, jímž znalec dospěl k závěru, že by samostatná veřejná zakázka mimo rámec prováděcí smlouvy skončila menší cenou, vysvětlil znalec ve vysvětlení znaleckého posudku. Toto vysvětlení bylo Úřadem citováno v bodě 87. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Proti příslušným závěrům Úřadu v napadeném rozhodnutí zadavatel v rozkladu ničeho nenamítal.

54. Stejně jako při vypořádání předcházejících námitek o formálních pochybeních znalce jsem dospěl k závěru, že Úřad při hodnocení důkazu znaleckým posudkem správně zhodnotil přesvědčivost znaleckého posudku co do jeho úplnosti ve vztahu k zadání, logické odůvodnění jeho závěrů a soulad s ostatními provedenými důkazy. Úřad přitom dospěl k závěru, že znalec odpověděl na otázky Úřadu určitě a srozumitelně, závěry znalce mají oporu v podkladových materiálech a znalecký posudek netrpí rozpory. Znalec tak provedl úkon, k němuž byl Úřadem ustanoven, v souladu s § 8 odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících řádně.

55. Při přezkumu hodnocení znaleckého posudku Úřadem jsem dospěl k závěru, že Úřad postupoval s ohledem na pravidla hodnocení důkazu znaleckým posudkem, vyložená např. v rozsudku Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 2939/2013 ze dne 19. 8. 2014, správně. Správnost závěrů Úřadu uvedených v bodech 143. a 144. odůvodnění napadeného rozhodnutí jsem nepřezkoumával, neboť proti nim zadavatel nevznesl žádné námitky. Námitky zadavatele o odborných pochybeních znalce, proto s ohledem na výše uvedené považuji za nedůvodné.

56. K námitce zadavatele, že se znalec pokouší najít definici doplňkových služeb, což je ale s ohledem na zadavatelem stanovenou kategorii doplňkových služeb nesprávné a nepřípustné, jelikož se znalec pokouší dát této kategorii jiný obsah nebo ji modifikovat, uvádím následující.

57. Znalec na straně 11 znaleckého posudku vymezil, co rozumí pod pojmem *doplňkové služby*. Znalec uvedl: *„Pojem „doplňkové služby“ není nikde v zákoně ani prováděcích normách definován, a tak je vždy určující vztah k hlavnímu obsahu (plnění) jednotlivé smlouvy. Podle rámcové smlouvy musí být spojené s implementací desktopových a serverových aplikací produktům* [produktů; pozn. předsedy Úřadu] *Microsoft a pro zajištění jejich funkčnosti v daném prostředí subjektů veřejné správy. (…) „Doplňkovými službami“ jsou zejména chápány služby typu prodloužení záruky, 24 hodinový servis, telefonická podpora, pomoc při překladu cizojazyčných manuálů, školení pracovníků, ověření pracovních postupů, konzultační služby, spolupráce při migraci dat, ověření funkčnosti řešení, pomoc při testování včetně*

podpory pilotního nasazení dodávek produktů a služeb, instalace software a nastavení hardware, tvorba dokumentace a plánů apod. Doplňkové služby tedy většinou nemají řešit již problematiku tvorby software či realizaci dalších hardwarových technologických řešení.“

58. V příloze č. 2 k rámcové smlouvě, v části 2. Doplňkové služby je uvedena služba „Pomoc při implementaci desktopových a serverových aplikací“, které se týkala otázka č. 1 položená Úřadem znalci. Z označení jednotlivých služeb, členěných do 5 kategorií, a spadajících pod službu „Pomoc při implementaci desktopových a serverových aplikací“ je zřejmé, že se jedná o takové podpůrné služby, které nijak nesouvisí s tvorbou software nebo s realizací hardwarových technologických řešení. Jedná se totiž o služby spočívající v instalaci, konfiguraci, systémové integraci, opravách, údržbě, konzultační činnosti apod. Takto v příloze č. 2 k rámcové smlouvě vymezené doplňkové služby pak svým obsahem odpovídají vymezení doplňkových služeb znalcem ve znaleckém posudku.

59. Znalec rovněž ve znaleckém posudku uvedl: *„Definované doplňkové služby podle Rámcové smlouvy byly děleny do 5 kategorií a svojí povahou měly být jednoznačně určeny zejména k hardwarové a softwarové instalaci serverů, Mission critical systémů, stolních počítačů, notebooků, desktop periferií, síťových komponent, administraci operačních systémů včetně produktů Microsoft.“* Z uvedeného je rovněž zřejmé, že znalec spatřoval pod pojmem *doplňkové služby* službu „Pomoc při implementaci desktopových a serverových aplikací“ uvedenou v příloze č. 2 k rámcové smlouvě, v části 2. Doplňkové služby a že obsahem této služby byla podle znalce zejména hardwarová a softwarová instalace. Toto obecné vymezení obsahu „doplňkových služeb“ znalcem nikterak neodporuje obsahu zadavatelem určené služby „Pomoc při implementaci desktopových a serverových aplikací“ v části 2. Doplňkové služby přílohy č. 2 k rámcové smlouvě. Rovněž z bodů 34. – 38. odůvodnění napadeného rozhodnutí, v nichž Úřad cituje vymezení kategorií služby „Pomoc při implementaci desktopových a serverových aplikací“ ve znaleckém posudku, je zřejmé, že znalec vykládá předmětné služby konzistentně s obecným vymezením „doplňkových služeb“, které učinil na straně 11 znaleckého posudku.

60. O skutečnosti, že ani Úřad neměl pochybnosti o obsahu *doplňkových služeb*, jak je vymezil znalec na straně 11 znaleckého posudku a o souladu tohoto vymezení s rámcovou smlouvou, svědčí i to, že Úřad v žádosti o vysvětlení znaleckého posudku č. 78-01/13 ze dne 17. 4. 2014 znalce o vyjádření k zadavatelem namítané snaze znalce vytvořit definici doplňkových služeb nepožádal. A to přestože Úřad v předmětné žádosti citoval značnou část vyjádření zadavatele ke znaleckému posudku a po znalci požadoval jeho vyjádření k citovanému.

61. S ohledem na výše uvedené se nelze ztotožnit s tvrzením zadavatele, že se znalec pokouší najít definici doplňkových služeb a že se této kategorii snaží dát jiný obsah nebo ji modifikovat. Námitku zadavatele tímto argumentující proto považuji za nedůvodnou.

62. K námitce zadavatele, že znalec opomněl vztáhnout hodnocení jednotlivých služeb poskytovaných na základě dodatků č. 5 a č. 9 k veřejné zakázce, resp. k rámcové smlouvě, jelikož vyložený obsah služeb vztahuje ke své vlastní představě o tom, jak by měly být doplňkové služby definovány, uvádím následující.

63. Při vypořádání předchozí námitky zadavatele jsem dospěl k závěru, že znalcem vymezené *doplňkové služby* se po obsahové stránce plně shodují s obsahem služby „Pomoc při implementaci desktopových a serverových aplikací“ vymezené zadavatelem

v části 2. Doplňkové služby přílohy č. 2 k rámcové smlouvě. Nelze se proto ztotožnit s tvrzením zadavatele, že znalec vyložený obsah služeb vztahuje ke své vlastní představě o tom, jak by měly být doplňkové služby definovány.

64. Znalec v části *Zhodnocení současného stavu* znaleckého posudku vymezil, co rozumí rámcovou smlouvou. Na straně 9 znaleckého posudku výslovně uvedl: *„Dodavatel musí na základě Rámcové smlouvy poskytovat pouze služby uvedené v Rámcové smlouvě, resp. v jejích přílohách.“* Dále znalec uvedl, že uzavření rámcové smlouvy neopravňuje smluvní strany, aby jakkoli překročily vymezený předmět veřejné zakázky, resp. rámcové smlouvy.

65. V odpovědi na otázku týkající se dodatku č. 5 znalec na straně 30 znaleckého posudku používá pojem rámcová smlouva, ve smyslu v němž byla vymezena v části *Zhodnocení současného stavu* znaleckého posudku, a k rámcové smlouvě vztahuje své odpovědi. Znalec např. uvedl: *„Dodatek č. 5 obsahuje celou řadu zbytečných nebo nadhodnocených metodických, konzultačních a školících služeb (…) Rámcová smlouva předpokládala zcela oprávněně, že tyto doplňkové služby budou zdarma (...) Tyto požadavky uvedené v dodatku č. 5 nelze akceptovat pro zásadní rozpor s Rámcovou smlouvou.“* Rovněž v odpovědi na otázku týkající se dodatku č. 9 znalec na straně 34 znaleckého posudku používá pojem rámcová smlouva ve smyslu, v němž byla vymezena v části *Zhodnocení současného stavu* znaleckého posudku, a k rámcové smlouvě vztahuje své odpovědi. Znalec např. uvedl: *„Naopak lze konstatovat, že tyto služby (…) jsou zcela mimo Rámcovou smlouvu (…)“* Nelze se proto ztotožnit s tvrzením zadavatele, že znalec opomněl vztáhnout hodnocení služeb poskytovaných na základě dodatku č. 5 a č. 9 k veřejné zakázce, resp. k rámcové smlouvě.

66. Z výše uvedeného vyplývá, že znalec si žádnou vlastní představu o definici doplňkový služeb, která by se odlišovala od vymezení těchto služeb v rámcové smlouvě, neučinil. Rovněž je zřejmé, že znalec vztahuje odpovědi na Úřadem položené otázky k rámcové smlouvě, tedy i k v ní, resp. v příloze č. 2 k rámcové smlouvě, vymezeným doplňkovým službám.

67. O skutečnosti, že ani Úřad neměl pochybnosti o tom, jestli znalec vztáhl své odpovědi k rámcové smlouvě, svědčí i to, že Úřad v žádosti o vysvětlení znaleckého posudku č. 78-01/13 ze dne 17. 4. 2014 znalce o vyjádření k zadavatelem namítanému nepožádal. A to přestože Úřad v předmětné žádosti citoval značnou část vyjádření zadavatele ke znaleckému posudku a po znalci požadoval jeho vyjádření k citovanému. Námitku zadavatele proto považuji za nedůvodnou.

68. K námitce zadavatele, že znalecký posudek je pro správní řízení nepoužitelný z důvodu zásadních pochybení znalce uvádím, že při vypořádání předchozích námitek zadavatele jsem neshledal, že by se znalec dopustil pochybení v odborném hodnocení předmětného problému, či že by znalec nerespektoval zadání ze strany Úřadu. Naopak jsem shledal, že znalec provedl úkon, k němuž byl Úřadem ustanoven, v souladu s § 8 odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnících řádně. Námitku zadavatel proti tomuto brojící považuji za nedůvodnou.

69. K námitce zadavatele, že závěry Úřadu v napadeném rozhodnutí, které se snaží vypořádat s argumentací k formálním a odborným pochybením znalce nemohou obstát, uvádím, že jsem při vypořádání předchozím námitek zadavatele shledal, že Úřad postupoval při hodnocení znaleckého posudku s ohledem na pravidla hodnocení důkazu znaleckým

posudkem, vyložená např. v rozsudku Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 2939/2013 ze dne 19. 8. 2014, správně.

70. Vedle toho je podle rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 583/2001 ze dne 25. 4. 2002 *„Přezkoumání závěrů znaleckého posudku ve smyslu ustanovení § 127 odst. 2 o. s. ř. dalším posudkem jiného znalce, vědeckého ústavu nebo jiné instituce (tzv. revizní znalecké zkoumání) je namístě tehdy, jestliže znaleckým dokazováním nebyly objasněny všechny skutečnosti potřebné k rozhodnutí ve věci, k nimž je třeba odborných znalostí, popř. jestliže soud má k dispozici dva znalecké posudky s rozdílnými závěry o stejné otázce a pro rozpory, které se nepodařilo v řízení odstranit, nemohou být tyto znalecké posudky podkladem pro rozhodnutí.“* V přezkoumávaném případě však nezůstaly žádné neobjasněné skutečnosti potřebné k rozhodnutí ve věci, k nimž by bylo třeba odborných znalostí. Úřad měl totiž po vysvětlení znaleckého posudku znalcem postaveno na jisto, k jakým závěrům znalec dospěl a že těmto závěrům předcházelo řádné zpracování znaleckého posudku ze strany znalce. K vypracování nového znaleckého posudku tak Úřad neměl žádný důvod.

71. Námitku zadavatele o nemožnosti závěrů Úřadu, kterými se vypořádává s argumentací k formálních a odborných pochybeních znalce, obstát, s ohledem na výše uvedené považuji za nedůvodnou.

72. K námitkám zadavatele uvedeným v prvé části rozkladu, tj. k zastávání zadavatelova názoru, že předmět plnění jednotlivých dodatků není v nesouladu s rámcovou smlouvou ani s prováděcí smlouvou, uvádím následující.

73. Zadavatel v rozkladu stejně jako v jeho vyjádřeních ze dnů 10. 4. 2014 a 19. 9. 2014, brojil proti závěrům znaleckého posudku. Tímto postupem chtěl zadavatel dosáhnout zpochybnění závěrů znalce, na základě nichž Úřad v napadeném rozhodnutí konstatoval, že se zadavatel dopustil správních deliktů. Vzhledem k tomu, že Úřad neshledal žádná pochybení znalce, která by byla sto zpochybnit věrohodnost tohoto důkazního prostředku a žádná taková pochybení znalce jsem nehledal ani během řízení o rozkladu, lze znalecký posudek považovat za vhodný důkazní prostředek a závěry Úřadu na jeho základě učiněné za správné.

74. Vzhledem k tomu, že se zadavateli nepodařilo vyvrátit věrohodnost znaleckého posudku, nelze zpochybňovat ani závěry Úřadu na jeho základě učiněné. Námitky zadavatele o bezvadnosti předmětných smluvních závazků, proto považuji za nedůvodné.

K výroku III. napadeného rozhodnutí

75. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

76. Podle § 152 odst. 4 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.

77. Navrhovatel napadl rozkladem napadené rozhodnutí v rozsahu výroku I., II. a III. Proti výroku III. napadeného rozhodnutí, tj. výroku o uložení pokuty zadavateli za spáchání správních deliktů, zadavatel v rozkladu nevznesl žádné námitky.

78. Jelikož předseda Úřadu vždy a bez ohledu na rozsah námitek, uvedených v rozkladu, přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přezkoumal jsem zákonnost výroku III. napadeného rozhodnutí.

79. Neshledal jsem, že by Úřad výrok III. napadeného rozhodnutí učinil v rozporu s právními předpisy. Řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, bylo rovněž vedeno v souladu s právními předpisy. Výrok III. napadeného rozhodnutí proto považuji za zákonný.

80. Správnost výroku III. napadeného rozhodnutí jsem nepřezkoumával, protože proti němu zadavatel nepodal žádné námitky a ani mi není znám veřejný zájem, na jehož základě by bylo přezkoumání správnosti nutné.

81. V souvislosti s určení výměry pokuty poukazuji na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 3/2002 ze dne 13. 8. 2002. Podle uvedeného nálezu je při ukládání pokut vyloučen takový zásah do majetku podnikatele, v důsledku kterého by byla „zničena“ majetková základna pro další podnikatelskou činnost. Nepřípustné jsou takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Ústavní soud se v nálezu Pl. ÚS 3/2002 ze dne 13. 8. 2002 zabýval ukládáním pokut právnickým a fyzickým osobám podnikajícím. Závěr o nepřípustnosti pokut likvidačního charakteru tedy není přímo aplikovatelný i na ukládání pokut ústředním orgánům státní správy, tj. v tomto případě zadavateli. Zadavatel je organizační složkou státu, není tedy zřízen nebo založen za účelem dosahování zisku podnikatelkou činností. Rozpočet zadavatele je napojen na státní rozpočet, přičemž podle Přílohy 3 Celkový přehled výdajů státního rozpočtu podle kapitol zákona č. 345/2014 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2015 výdaje státního rozpočtu na kapitolu číslo 314 Ministerstvo vnitra přesahují 55 mld. Kč. V důsledku toho nemůže mít výše uložené pokuty likvidační charakter ve vztahu k podnikatelské činnosti ve smyslu nálezu Pl. ÚS 3/2002 ze dne 13. 8. 2002, potažmo ani k majetkové podstatě zadavatele coby organizační složky státu.

Závěr

82. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu výroků I., II. či III. napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

83. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno výroky I., II. nebo III. napadeného rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:
1. Česká republika – Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy